

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه اماره قضایی ابزارهای نوین در حقوق کیفری ایران

محل انتشار:

فصلنامه نظارت و بازرسی، دوره 1399، شماره 54 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مظاهر خواجهوند - دکتری حقوق جزا و جرم‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم

محمد مهدی احمدی - استادیار فقه و مبانی حقوق دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم

خلاصه مقاله:

اماره قضایی ابزارهای نوین در اثبات جرائم نقش مهمی ایفا میکند. روشهای نوینی چون اثر انگشت، آزمایش دی ان ای و دلائل الکترونیک در ایجاد علم قاضی تاثیر گذار است به طوری که برابر ماده ۲۱۲ قانون مجازات اسلامی یقین حاصل از چنین مستندات نسبت به دیگر دلائل قانونی برتری دارد. توان اثباتی (قابلیت اثبات) امارت قضایی را قانون تعیین کرده، و ارزش اثباتی (فعلیت اثبات) آن با دادگاه است و در صورتی که پس از ارزیابی شکلی و ماهوی آن موجبات ابقان را برای حل مجهول قضایی فراهم کند، مستند رای دادگاه قرار میگیرد. هدف این پژوهش کاربردی، و روش آن از نوع توصیفی و تحلیلی، و براساس اطلاعات کتابخانه ای و فیشبرداری است. یافته های پژوهش نشان میدهد با وجود تصریح مقنن در ماده ۲۱۱ بر یقینی بودن علم قاضی حاصل از امارات قضایی، شوربختانه به دلیل نبود امکانات کافی، معمولا ابزارهای نوین کمتر مورد توجه دادگاهها قرار میگیرد و عملا ارزش آنها به دلایل ظنی عادی کاهش می یابد. دادرسی در بهره مندی از روشهای نوین کشف علمی جرائم باید تمامی اصول حاکم بر دیگر دلائل اثبات دعوی را رعایت کند؛ لذا در کنار اصل آزادی تحصیل دلیل به منظور دست یازیدن به علم عرفی و سکون نفس، اصول مهم دیگری چون «اصل صداقت و مشروعیت» و یا «اصل ترافیعی بودن بررسی دلیل» و نیز «اصل حاکمیت قاعده وحدت دلیل» را مدنظر قرار دهد

کلمات کلیدی:

اماره قضایی، آزمایش دی.ان.ای، اثر انگشت، ادله الکترونیک، ابزارهای نوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1769586>

